

Pančuchové blues

Marián Varga

Ja kráčal som dnes mestom a sám už neviem prečo
kúpil som si pančuchu.
Nevlastnil som nič a chcel som aspoň niečo
mať z pavučín a zo vzduchu.
Tu zaznel vo mne hlas, ja doprial som mu sluchu,
hlas pošepkal mi "Skús
z nežných slov a tónov zložiť na pančuchu
pančuchové blues, pančuchové blues."

Každý správny boháč si peniaze a zlato
do pančuchy schováva,
celý život báť sa, že ti prídu na to,
to býva pekná otrava.
Však predsa sa mi žiada zbohatnúť aspoň trochu,
tak nabok zábrany,
ja do pančuchy dám si tvoju štíhlu nohu
ako skupáni, ako skupáni.

Jedna štíhla noha nie je príliš veľa,
s jedlom predsa rastie chuť.
Ja neodídem dotiaľ, kým neprídeš sa celá
do pančuchy preobuť.
Tak príď, nech môžem dúfať, že uznanie sa dočká
môj vyberaný vkus.
A nemusíš sa báť, že pospúšťa ti očka
pančuchové blues, pančuchové blues, pančuchové blues.